

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: support@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 46
din data de 30.01.2013**

Dosar nr. 166/2012

Petiția nr. 2220/07.05.2012

Petenți: H.M.B.V.

Reclamat: -

Obiect: hotărâri ale instanțelor de judecată, adoptate în mod neunitar.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petenților.

I.1.1, H.M.și B.V.loc. ...

I.1.2 Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.1.3 -

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1 Petenții reclamă decizia luată de către instanța de judecată, nefiindu-le menținut un spor de dispozitiv calculat la salariul de bază.

III. Procedura de citare

3.1 Prin adresa înregistrată cu nr.2721.205.05.2012, au fost citați doamna/domnul *H.M.și B.V.* în calitate de petenți, cu ridicarea excepției de necompetență, în ce privește suveranitatea instanțelor în îndeplinirea actului de justiție, pentru data de 05.06.2012. Procedură legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

4.1 Petenții susțin că prin sentința civilă nr.2478/2010, pronunțată în dosarul nr.4746/95/2010, Tribunalul Gorj a admis acțiunea formulată de către Serviciului Județean de Gestionare a Deșeurilor și a Activităților de Salubritate Gorj,

admițând în parte acțiunea și anulând parțial dispoziția reclamatei. Instanța a menținut sporul de fidelitate și loialitate în cuantum de 5%, nu însă și sporul de dispozitiv în cuantum de 25%, pentru anul 2010. Sporul de dispozitiv în cuantum de 25%, fiind admis de către instanță pentru ceilalți angajați iar pentru petenți nu, dar le-a fost menținut sporul de fidelitate și loialitate. Pe când altor colegi de serviciu al petenților, instanța de judecată a admis cauza formulată în instanță pentru, redobândirea celor două sporuri.

Susținerile părții reclamate

4.2 -

V. Motivele de fapt și de drept

5.1 Colegiul director al CNCD reține că petiția așa cum a fost formulată relevă o situație în care, instanța de judecată menține un spor de fidelitate și loialitate și respinge acordarea unui spor de dispozitiv pentru petenți.

Colegiul director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci **când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă.** Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă **„trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-si găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă** (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

5.2 În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv.** (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zuccherio and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 para.91)

5.3 Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicata, Colegiul director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2,

alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmarească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

5.4 Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate. (22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

5.5 În urma examinării conținutului petiției, aspectele invocate se circumscriu ipso facto prin actul de justiție, respectiv prin pronunțarea unor decizii ale instanțelor judecătorești în mod neunitar în ce privește spețe similare.

5.6 Colegiul director este de opinie că, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, ca autoritate de stat, autonomă, nu poate adresa instrucțiuni unor instanțe de judecată în legătură cu înfăptuirea actului de justiție. Ele fiind suverane în adoptarea hotărârile judecătorești pronunțate.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu unanimitatea de voturi ale membrilor prezenți la ședință

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admiterea excepției de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, ridicată din oficiu cu privire la suveranitatea instanțelor de judecată în ce privește înfăptuirea actului de justiție.

2. Clasarea dosarului

3. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte

4. O copie a hotărârii se va transmite părților

a) H.M.și B.V.loc. ...

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea**

și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință:

HALLER ISTVAN – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

LAZĂR MARIA- Membru

PANFILE ANAMARIA-Membru

STANCIU CLAUDIA SORINA – Membru

VASILE ALEXANDRU VASILE – Membru

Intocmit și redactat R. O.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.